

ordnad, men ingen kvinna känner mig. En annan kvinna...

den 28 juni 1938.

Missionssekreteraren
Pastor Ragnar A. Arlander,
912 Belmont Avenue,
Chicago, Ill. U. S. A.

Käre Broder i Herren!

Frid!

Det vänliga brevet av den 19 sistlidne maj med iliggande bankanvisning på \$ 10-, kom mig tacksamt tillhanda i går, och jag skrev genast till pastor P. Rydén och tackade honom för hans mycket uppskattade missionsoffer.

Jag har under årens lopp haft glädjen mottaga rätt mycket penningar för vår mission från vänner i Amerika. Och de ha alla mottagits med tacksamhet både till Gud och givarna. Men br. Rydéns gåva intar en särställning: vi äro just inte personligen bekanta, han är en gammal broder och hans gåva var sannolikt ett offer. Därjämte är ju behoven för den egna missionen i Amerika nu mera ganska stora. (På grund av det senare ha gåvorna från A. i huvudsak uteblivit under de sista åren). Då jag emellertid lägger det ena med det andra tillsammans, blir br. R-s gåva till vår mission mer än vanligt dyrbar. Gud välsigne honom!

Gud har under alla år varit synnerligen god emot oss och vår mission. Kven om inte de timliga resurserna alltid varit så stora, ha vi alltid fått vad vi nödvändigt behöft. Framgången har varit jämn. Kineserna ha behandlat oss väl och med förtroende. Gud har även under farofyllt tid hållit sin skyddande hand över oss och arbetet. Så gjorde han under boxareupproret (1900), så har han gjort under revolutioner, under bandittider och krigstider.

Tänk vilket under att vi under det nu pågående kriget med J. hittills fått fortsätta arbetet tämligen ostört! Gud gav i huvudsak samtliga svenska baptistmissionärer här nåd och kraft att stanna kvar på sina poster även då de fientliga härarna tågade in och intogo våra städer. Härigenom kunde vi mottaga och i någon mån hjälpa kinesiska flyktingar, vilka i många hundra (Under den svåraste tiden hade vi 1.300 kvinnor och barn å m-stationen) strömnade till m-stationen för skydd och bistånd. Inår en del av dem hade nödgats fly från allt vad de ägde, hade vi ock stå under månader att förse dem med föda. En i dag bo flyktingar kvar på m-stationen.

Den första fientliga framstöten å vårt fält var dock jämförelsevis oblodig. Kinnessoldaterna hade nämligen tidigare dragit sig tillbaka. Det största lidandet drabbade unga kvinnor, vilka formligen jagades av j - a. Nu har den saken blivit något

(2)

ordnad, men ingen kvinna känner sig ännu säker vare sig på gatan eller i sitt eget hem.

Guerillakriget fortsätter och tar dag för dag fastare former. Det besvaras med bombing, brännandet av städer och byar samt massmord å oskyldiga människor. Vår stad hålles fortfarande av j-ska soldater. Men Chucheng, Wangtai och Jihobao ha utrymmts och hava senare bombats. Dock utan att missionsegendomarna eller missionens folk ha skadats. Missions-skolorna i Pingtu (Sydstaternas baptistmission) och Tsime (Am.lutheran mission), båda grannstäder till K, ha ock nyligen bombats. Inga människoliv lära i sammanhang därmed förstörts.

Våra skolor här i staden ha nyligen haft sina examina. För tillfället pågår våra sedvanliga sommarkurser för arbetare, församlingsmedlemmar m. fl. De bruka sluta med större dopförrättningar. Vi hoppas även i år få sådana.

Men jag har skrivit för långt och därmed upptagit en "busy" mans tid för länge, då det gäller att läsa det. Skall dock sätta punkt här.

Mottag mitt tack, och hälsningar och bästa välönskningar.

Broderligen,